

nok, at det er noget, hr. Nødgaard får lidt vanskeligt ved at påvise.

Så skal jeg sige, at når jeg taler her i dag som ordfører for CD vedrørende beslutningsforslag nr. B 72, så er det på den usædvanlige baggrund, at jeg ikke dækker gruppens flertal, som dog altså har betroet mig at føre ordet her i dag, men selvfølgelig på basis af den oplysning, at gruppens flertal ikke mener at kunne støtte det her forslag, som man på forskellig måde mener er for vidtgående. Så er dette klarlagt.

Det hindrer naturligvis ikke, at vi vil gå interesseret ind i udvalgsarbejdet, og det hindrer ikke, at jeg for min egen regning indtil videre – vi har ikke afgjort stemmetallene helt nøjagtigt endnu – vil udtale endog meget betydelig sympati for forslaget.

Jeg tror, det er en misforståelse at sige, at grundloven kan de unge jo skaffe sig, når de er 9 år eller 13 år eller 17 år. Jeg har haft den glæde at kunne se fire egne børn passere 18-års-fødselsdagen, og det betød faktisk noget for dem, selv om det ikke var en rund fødselsdag. Det betød noget for dem at få myndighedsalder, valgretsalders og valgbarhed. Og det kunne man godt gøre noget ud af.

Vi sender jo godt til, at visse kommuner fremsender et brev til den unge, der bliver 18 år, og jeg har endda hørt, at der er nogle kommuner, der dermed også fremsender selve grundloven, hvad der jo egentlig ikke er kommunens opgave. Men hvorfor ikke ofre sådan et brev på den nye samfundsborger? Jeg tror ikke, det kan gøres så billigt, som Kristeligt Folkeparti har regnet ud. Det skal da være et ordentligt eksemplar. Der står, at det koster 10 kr. at trykke grundloven og så noget porto, men altså sådan en ordentlig én skal de vel mindst have!

Så er der nogle, der siger, at det forstå de unge ikke noget af alligevel. Samtidig siger nogle af de samme ordførere, at de har hørt om det i skolen.

Selve spørgsmålet blev omtalt her på et møde, vi havde i går i Fællessalen, hvor jo hr. Sjørnsen også fremførte det, og hvor Folketingets formand, hr. Ivar Hansen, kom med den idé, som hr. Sjørnsen ved en kort bemærkning her netop har understøttet, at det jo kunne være med bilag med en fornuftig kommentar, således at når man læser, at kongen gør det og det, så forstår man, at det altså ikke er majestæten, der gør det, men at det er majestætens repræsentanter eller folkets repræsentanter, om man vil.

Lad os nu heller ikke undervurdere de 18-årige. Det store flertal er nu ikke så dumme, så de skal nok få noget ud af det. Jeg mener ikke, det har spor at gøre med, at man også skal overholde andre love. Vi kan jo ikke sende dem Karnovs lovsamling. Denne gestus, denne velkomst fra samfundet har jeg enorm stor sympati for.

Så er der det med underskriften. Ja, var det ministeren eller hr. Kramer Mikkelsen, der sagde, at vi her til lands er lidt uhøjtidelige anlagt, og jeg vil indrømme, at da jeg skulle underskrive grundloven – det skulle jeg jo ligesom mine kolleger herinde, da jeg var valgt første gang – så synes jeg nok, det foregik lidt sjusket. Vi skulle lige under fem minutters pause i mødet hen og stå i kø og skrive under, som om det ikke var noget særligt. Vi er nogle gange måske lidt for flegmatiske, men o.k., det er da dejligt, at det hyggelige og uhøjtidelige vinder frem, på den anden side så er en lille smule værdighed omkring en handling, som skal tillægges nogen betydning, jo heller ikke at foragte.

Vi er altså mest for punkt 1 i forslaget og noget mere reserverede over for punkt 2, men vi skal nok interesseret og forhåbentlig også med nogen kreativitet deltage i behandlingen af dette forslag, hvis fremkomst jeg personlig hilser med stor tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Værdighed og respekt er vi fuldstændig enige om, og værdighed og respekt omkring det at blive dansk statsborger synes vi i og for sig også der er god grund til, også at det højtideligholdes i en eller anden forstand, men jeg vil godt sige, at samtidig synes jeg også, at man skal huske, at mange af de her unge mennesker, der er tale om, som er omfattet af det her forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, er unge, som er skolepligtige, og som kommer til at have gået i danske skoler. Det er en del af den danske folkeskolelov.

Hvis jeg husker tilbage på min tid som lærer – det er jo mit fag, jeg er læreruddannet – så underviser man i det her. Det er en del af den samfundsforståelse, der bliver undervist i, også når det gælder de unge, som så ikke når at komme i den danske folkeskole.

Så jeg vil ikke bruge udtryk som slag i luften osv., for et eller andet sted er vi fuldstændige enige i intentionerne bag. Det er vigtigt, at man har et kendskab til det værdi- og normsæt i det